

Meedenkers over beschermd of zelfstandig wonen

De meedenkers hebben een schat aan ervaring als het om wonen gaat. Ze hebben zelf overal en – soms letterlijk – nergens gewoond. Familieleden hebben van dichtbij gezien wat de voor- en nadelen zijn van zelfstandig wonen of in een instelling.

In Zierikzee en Middelburg hebben de meedenkers een bijeenkomst aan wonen gewijd. Ze maken in ieder geval duidelijk dat het niet om wonen alleen gaat. Als je beschermd woont en je krijgt bijna geen begeleiding dan heeft dat weinig zin. Sommigen hebben slechte ervaringen op dit gebied. Ze kregen nauwelijks aandacht in de woonvoorziening: geen begeleiding, geen daginvulling. “Dagbesteding heb ik zelf gezocht. In mijn visie zou de begeleiding moeten motiveren maar dat doen ze niet. Ieder jaar werd er naar mijn doelen gekeken maar verder gebeurde er helemaal niets.” Anderen hebben goede ervaringen. Zij zaten bijvoorbeeld in een woonvoorziening met een programma voor fitness, zingeving, psycho-educatie.

Hulp bij overgang naar zelfstandig wonen

Wonen in een groep kan betekenen dat je steun aan elkaar hebt, maar soms zit je elkaar juist in de weg. Want naast je eigen problemen krijg je ook te maken met problemen van je huisgenoten. Andersom is zelfstandig wonen ook niet altijd ideaal. Vereenzaming ligt op de loer. Ook hier geldt dat veel afhangt van de begeleiding die je krijgt en je bezigheden overdag. Een van de meedenkers heeft een bittere ervaring. Er was sprake van een plek in beschermd wonen voor haar. De gemeente vond dat niet nodig, dus bleef ze in haar eigen woning. Maar vervolgens werden haar uren ambulante begeleiding wel gehalveerd. Als gemeenten serieus werk willen maken van beschermd thuis, zullen ze bereid moeten zijn om zo nodig langdurige en ondersteuning te bieden.

Bij een overgang naar zelfstandig wonen is voldoende ondersteuning noodzakelijk. Dat betekent ondersteuning bij het zoeken en vinden van een woning. Dat is momenteel een groot probleem, waardoor je soms langer in een woonvoorziening blijft dan je zou willen. Maar ook praktische hulp is gewenst bij de overgang naar een eigen huis, bijvoorbeeld bij de inrichting. Sommige mensen zijn in de loop der jaren al hun huisraad kwijtgeraakt.

Maatwerk

De keuze tussen beschermd wonen en zelfstandig wonen is niet absoluut. Er zijn ook tussenvormen. Een enkele meedenker heeft goede ervaringen met geclusterd wonen. Dan heeft elke cliënt een eigen appartement, maar dichtbij is een zorgwoning waar je voor ondersteuning terecht kunt. Naasten zijn er nauw betrokken bij het hulpaanbod. Enkele meedenkers noemen tiny houses als interessant alternatief. Waar het vooral om gaat is dat er veel verschillende voorzieningen nodig zijn waar cliënten zelf uit kunnen kiezen. Maatwerk dus.

Gelijkwaardigheid van cliënten en naasten

Maatwerk is alleen mogelijk als cliënten en naasten gelijkwaardig zijn en kunnen meebeslissen. Hier duikt een probleem op dat meedenkers eerder bij andere onderwerpen hebben gesignaleerd. De communicatie gaat soms over hun hoofden heen. Dan worden beschikkingen alleen naar de hulpverlener gestuurd. Of als cliënt krijg je geen inzicht in de stukken die over je eigen zorgaanvraag gaan. Dan voelen mensen zich niet serieus genomen. Het betrekken van familie of andere naasten is heel belangrijk. Zij kunnen meedenken over de woonvorm die het best past bij hun dierbare. Door ervaringen in het verleden weten zij goed wat werkt en wat iemand nodig heeft voor succes. Bovendien is de mantelzorg die naasten leveren een factor om rekening mee te houden. Soms kan de professionele zorg een stap terugdoen, maar als informele zorgverleners dan overbelast raken ben je nog verder van huis.